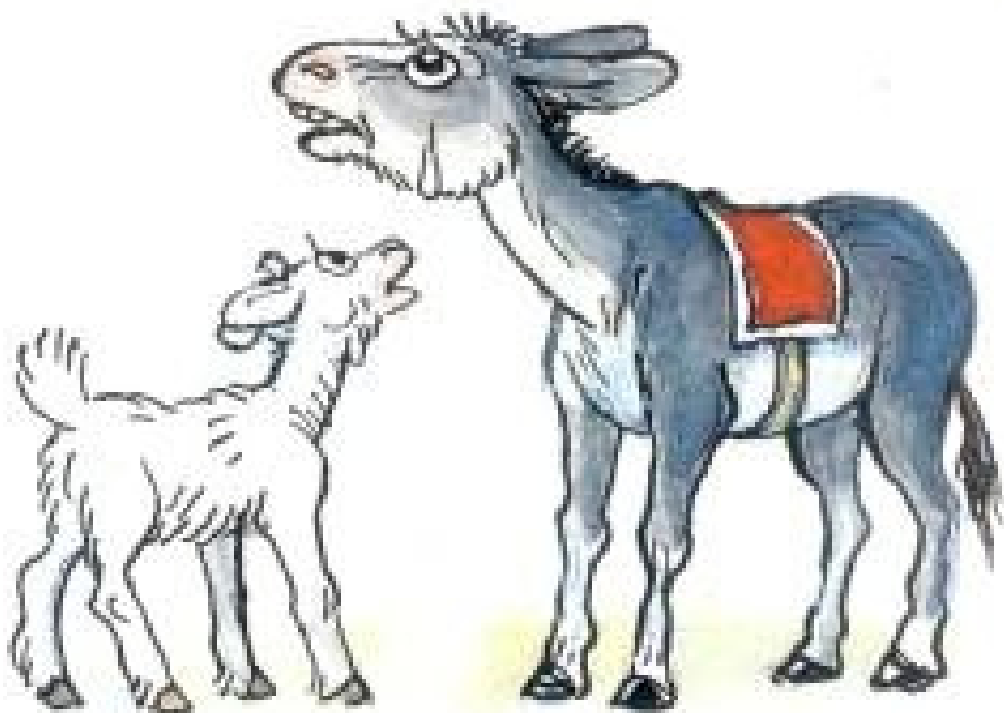

"נגב את דמעוטיך, חמור קטן. אעזור לך."
"באמת תעזור?"

"באמת. אתה צריך רק לזכור כמה
דברים. איך הזיכרון שלך, טוב?"
"לא רע."
"מצוין! אז זכור: צריך לפנות דרך לזקנים,
לתת להם לעבור קדימה, לדבר אליהם

העיר הקטן

כתב מ. פלייצקובסקיי
צייר ב. סוטייב

הלך עיר קטן בדרך. הלך ובכה. פגש אותו
טלה ושאל "מדוע אתה בוכה? העליב
אותך מישהו?"
"לא, לא העליבו אותי."
"אז למה הבכי?"
"סבתא גירשה אותי מהבית ואמרה שלא
אחזור עד שלא אלמד.. לכבד.. זקנים...
ואיך אני יכול ללמוד זאת כשאין בית ספר
לזה?"

"ואני, לדעתך, עיר טיפש? מה?"
"זה לא אמרתי" נבוך הטלה "בכל אופן
אני חייב ללכת" והוא נפרד מהר מהחמור
הצעיר כדי לא לריב, והלך.

העיר הלך הלאה וראה סוסה זקנה,
הולכת עמוסה במשאות כבדים. הוא
חשב "כעת אבדוק האם הטלה לימד
אותי לכבד זקנים.."

הוא רץ אחרי הסוסה, הלך בצידה ואמר
"שלום לך, גברת. אל פחד, לא אתווכח
אתך, ולא אדפוק לך בכתף כמו לחברה."
"ומה עוד?" חייכה הסוסה הזקנה.

"אתן לך לעבור לפני, ואם תיעצי לי דבר
מה, אשמע לך."

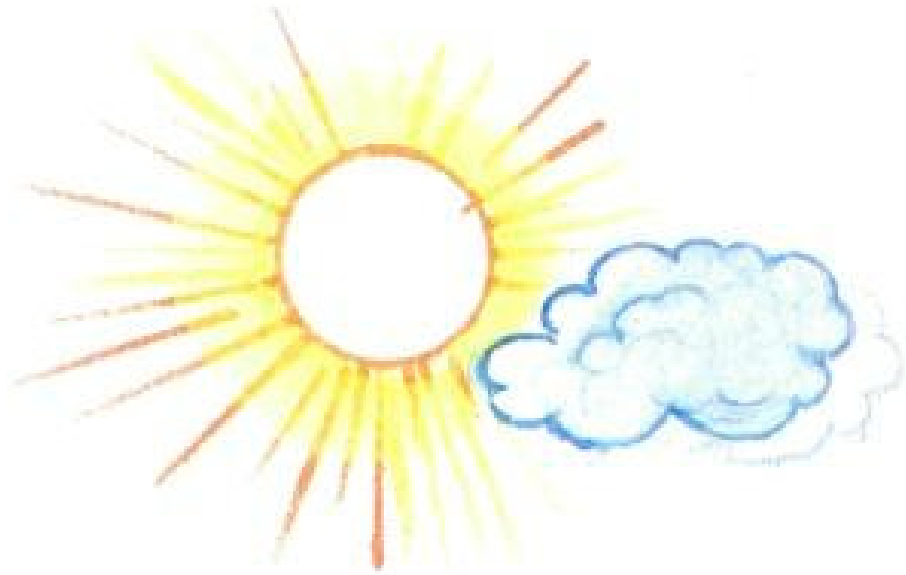
"יופי!" שיבחה אותו הסוסה "אבל למה
אתה אומר לי כל זאת?"

"תראי, סבתא גירשה אותי מהבית
ואמרה לא לחזור עד שלא אלמד לכבד
זקנים. ומה דעתך, למדתי?"

בנימוס, לא להתווכח, לא לדפוק על כתף
כמו לחברים, והחשוב ביותר - לא לשכוח
להישמע לעצתם."
"כל כך הרבה כללים! ואיך זה שאתה זוכר

את הכל?"
"אני טלה מחונך, זה הכל."

"כמעט מצוין. וגם אספר זאת לסבתא
שלך. אבל אולי תרצה שאתן לך עוד עצה
אחת?"
"בוודאי ארצה!"
"בפעם הבאה, כשתראה סוסה כלשהי
עמוסה במשאות כבדים, תעזור לה
לסחוב אותם. בסדר?"
"בהחלט!" הבטיח העיר.

ואחרי כן חשב כמה דקות ושאל "ואולי
אוכל לעזור לך עכשיו?"